

"Není divu, že se kapitalismus, tak jako komunismus, (-) ukazuje jako nereformovatelný. Jeho diktát se jmenuje globalizace". (Laureát Nobelovy ceny za literaturu 1999 - německý spisovatel Günther Grass.)

číslo 55

zima 2001

ročník XVIII.

DOBŘÝ DEN!

Krajanský čtvrtletník v Kitchener - Waterloo

NOVOROČNÍ ANKETA

Čtenáři Dobrého dne určili pořadí významných osobností našeho národního života. V kategorii "tisíciletí" obdržel nejvíce hlasů Karel IV., v kategorii "století" pak T. G. Masaryk.

I když každý průzkum veřejného mínění, nebo časopisecké ankety čtenářů nutno brát se značnou rezervou, přesto jim nelze upřít jistou zajímavost. Vedle gigantů naší národní historie Karla IV., Husa či Masaryka, o jejichž umístění nebylo pochyb, překvapila v Anketě DD některá jména, která dosvědčují i náboženské cítění, či umělecký vkus účastníka. Naše anketa, kterou jsme se rozloučili s minulým tisíciletím i stoletím, byla rozdělena na dvě části. Hledali jsme nejvýznamnější postavy naší historicko-kulturní minulosti těchto dvou epoch, přičemž působnost velikánů XX. století mohla být rozšířena na celých tisíc let, což u "miléniových" pochopitelně nešlo. Devět postav z XX. století také svoje umístění v I. kategorii našlo a jejich jména můžeme najít v obou tabulkách. (T.G. Masaryk, K. Čapek, J. Hašek, L. Janáček, B. Němcová, E. Destinová, J. Heyrovský, B. Hrabal a V. Havel). Překvapením je slabší umístění knížete Václava svatého v tabulce milénia, až na 34. místě! Další zajímavostí zůstává malá atraktivnost technických oborů lidské činnosti a tak zcela vypadla jména Prokopa Diviše, F. Křížka, E. Škody, K. Klíče a.j. Nezbývá také, než aby se editor omluvil za drobné nepřesnosti, které mohly účastníky ovlivnit. Na příklad kníže Václav patřil ještě do I. tisíciletí, což možná také ovlivnilo jeho horší umístění. Nebylo také jasné hledáme-li pouze Čechy, či i cizince (Rudolf II., P. Parléř, česky pléšci Němec K. Klostermann, nebo Slováci Štefánik, Gabčík, Dubček), nebo také dokonce postavy negativní. Pro tento poslední případ nám pro jistotu čtenářka paní Kratochvílová z Guelphu zaslala jména dvou kandidátů - K. Gottwalda a E. Háchy. Přidali-li bychom ještě jméno E. Moravce,

měli bychom trojlístek opravdu nevzhledný, ale ten jsme nehledali. A jaký je výsledek ankety? Do I. kategorie (tisíciletí) naši čtenáři navrhli celkem 41 mužů (z toho dva cizince - Rudolfa II. a P. Parlěře) a šest žen (světice Ludmilu, Zdislavu, Anežku a dále Elišku Rejčku, B. Němcovou a E. Destinnovou):

1. Karel IV. 130, 2. J. Hus 115, 3. J. A. Komenský 102, 4. A. Dvořák 90, 5. B. Smetana 81, 6. F. Palacký 63, 7. J. Jungmann 60, 8. J. Žižka 56, 9. J. Dobrovský 55, 10. T.G. Masaryk 53, 11. K. Havlíček 51, 12. Jiří z Poděbrad 49, 13. Přemysl Otakar II. 46, 14. J.E. Purkyně 43, 15-16. K.H. Mácha a J. Neruda oba 34, 17. Kosmas 31, 18. P. Chelčický 26, 19. sv. Ludmila 25, 20.-22. kníže Bořivoj, Prokop Holý a B. Němcová 21, 23. sv. Zdislava 18, 24. sv. Anežka 17, 25 - 27. Vladislav I., Rudolf II. a M. Tyrš všichni 16, 28. Eliška Rejčka 15, 29.-31. J.S. Presl, M. Aleš a E. Destinnová všichni 14, 32.-33. J. Mysliveček a V. Thám oba 13, 34. sv. Václav 12, 35.-36. Kryštof Harant z Polžic a Bezdruzic a P. Parlář oba 11, 37.-38. V. Hanka a J. K. Tyl oba 10, 39.-42. P. Yok z Rožemberka, V. Náprstek, J. Hašek a K. Čapek všichni 9, 43. J.Žitek 7, 44. L. Janáček 6 45.-46. V. Stamic a J. Heyrovský oba 5, 47. B. Hrabal 4, 48. V. Havel 3.

Do II. kategorie - velikánů XX. století nominovali čtenáři 45 mužů a osm žen. (Ch. Masaryková, Braunerová, Destinnová, Čáslavská, Horáková, Šubertová, Medřická a Bohdanová) z toho bylo pět ne-Čechů (Štefánik, Masaryková, Klostermann, Gabčík, Dubček): 1. T.G. Masaryk 119, 2. K.Čapek 92, 3. L. Janáček 68, 4.-5. E. Beneš a E. Zátoupek 60, 7. J. Hašek 46, 8. T. Bata 43, 9. E. Destinnová 42, 10. M.R. Štefánik 36, 11. F. Peroutka 34, 12.-13. J. Heyrovský a B. Hrabal oba 30, 14. L. Fuks 29, 15. V. Havel 28, 16. J. Seifert 24, 17. O. Wichterle 23, 18. J. Palach 21, 19.-21. V. Vančura, V. Čáslavská a Ch. Masaryková 19, 22. J. Zrzavý 17, 23.-24. K. Kryl a K. Klostermann 16, 25.-27. V. Klaus, J.S. Baar a J. Werich 15, 28.-29. Z. Braunerová a J. Wolker 14, 30. dr. J. Janský 13, 31.-33. A. Jirásek, K. Poláček a B. Martinů 12, 34.-35. M. Horáková a J. Gabčík 11, 36.-37. J. Kubiš a K. Ančerl 10, 38.-40. R. Kubellk, A. Dubček a Z. Matějček 8, 41.-43. L. Vaculík M. Forman a M. Kundera 7, 44.-45. J. Škvorecký a Z. Mahler 6, 46. B. Blachut 5, 47.-48. B. Kubišta a M. Šubertová, 49.-50. J. Pekař a D. Medřická 3, 51. F. Kupka 2, 52.-53. K. Hašler a B. Bohdanová 1.

Co bylo účelem ankety? Samozřejmě pobavit se a zasoutěžit si se svými historickými oblíbenci. Ale také, a to v první řadě, nahlédnout ke svým kořenům a zamyslet se nad jinými věcmi, než jaké nám poskytuje jednostranný konzum spotřební společnosti. Do ankety přispěly i dvě čtenářky - paní Šimková a paní Albrechtová - z České republiky, kterým, právě tak jako všem účastníkům editor děkuje za projevový zájem. Bohužel příspěvek paní Albrechtové neurčuje pořadí jednotlivých osob a tak jsme jej do ankety nemohli zařadit. Protože ale každou postavu trefně a vtipně komentuje, uveřejňujeme její "vysvědčení" samostatně.

Nejvýznamnější osobnosti celého tisíciletí uspořádám podle chronologie od nejstarších po nejmladší, protože neumím stanovit pořadí jejich významnosti. Každý z nich je mi téměř stejně velikým.

Do 1. tisíciletí podle data úmrtí 935 by byl zařazen kníže Václav, kterého si já neuvěřitelně považuju pro umanutou vládu, že l z e vyjednávat, že j d e způsobit, aby vzniklý spor byl řešen mezi h l a v a m i , tedy vůdci znesvářených stran, nikoli válkou kmánů, kteří cedí krev pro neschopnost j e d n a t . Nevím, jestli tenhle středověký svatý není tím nejmodernějším politikem vůbec. Leč - podle vypsání regulí by tedy do ankety nepatřil. Takže v toku dějin toho opravdu 2. tisíciletí bych to viděla takto:

DOBŘÍ DEN!

KOSMAS: obžera ducha, knihomol a vášnivý hledač pravdy pravdouci. To on ve své Kronice české přenesl rozlišil, co viděl na vlastní oči, co slyšel a co má vůbec až z třetí ruky. Ten by se tak ukrutně styděl padělat rukopisy, že by asi raději nebyl. Frajer vzdělaný! A rovný!!

PREMYSL OTAKAR I., který v době svého největšího rozmachu zajistil jako první dědičnost trůnu Zlatou bulou sicilskou a který je mi prototypem neobyčejně obratného politika, s nímž mocný německý soused musel setafrá počítat. A který dokázal tolikrát změnit své manévry, ale počínal si při tom tak, že mu nikdo nebyl s to nadat do vérolomníků, že to budl úžas.

ANEŽKA ČESKÁ - jeho dcera. Musela to být neobyčejná osobnost, vždyť ji připravovali pro šat královský! Tolikrát se zklamaně odvrací od svých nápadníků a utká se k církvi. A nezdá se, že z trucu. Opravdovost, s jakou se stala pomocnicí chudých, nemocných a opuštěných, že ji svou úctou a vděčností dávali najevo už za jejího života, mi připomíná Matku Terezu. (+ 1282).

PREMYSL OTAKAR II. - král železný a zlatý - pro svou clevědomou umanutost, s nímž je třeba jednat vždycky, když je nám jaený cíl. Tak obrl český stát dosud nebyl, jako když byl čtvrt století v jeho čele on. (Od Krkonoš skoro k Jadranu.)

VÁCLAV II., syn předešlého, to měl hodně těžké, ten vězeň na Bezdězi. Ani dějepisci k němu nebyli příliš spravedliví - a tak chvillemi vypadá jako neurotik, který "na tatku neměl". Ale když se po všech Záviších a Braniborech dostává k moci, stane se i nejbohatším mužem široko - daleko. Jeho Královské právo horní z roku 1300 se stalo vzorem pro podobné právní úpravy v tehdejší střední Evropě. Už pro smysl pro spravedlnost i zájem o zaopatření havířů to bylo na svou dobu unikum. "Pražské" groše, které nechal razit z kutnohorského stříbra se staly na více než dvě stě let žádanou "valutou" po celé Evropě.

KAREL IV., vlastním jménem Václav, "otec vlasti". Ten snad bez komentáře. Ten stavitel a prozíravý muž, který "prošťel stůl moudrosti" ve střední Evropě jako první, ten tu nemlí chybět.

JAN HUS - je pro mne vzor všech vzorů. I proto, že "byl v mládí tlust", vesel a nic lidského mu nebylo cizí. Vzorem mi je v tom, j a k dovedl docilovat poznání a z poznání neustupovat pro okamžité výhody. V tom je nelidský sám k sobě, a proto tak velký ve své oběti. Je mi srovnatelný s Kristem, snad se nerouhám příliš. Jeho příklad je k nepřekonání - a zdaleka nemusí vést k sebezáhube, o tom jsem přesvědčena.

JERONÝM PRAŽSKÝ - upálený v květnu 1416. Věčně druhý, odbývaný v dějepisech několika řádky. A přece tak neuvěřitelný příklad pravého přátelství, až za hrob. Člověk velkého vzdělání, už na disputacích překonával zahraniční soupeře. Přijel do Kostnice bojovat o Husův život a na chvíli odvolal. Jak nesmírně lidské, přirozené - a banální, protože běžné. Leč pak vracel svou výpověď a za svůj největší hřích označil, že na chvíli zapřel Husa i své přesvědčení. I Petr třikrát zradil Pána - a stal se skálou církve. Jeroným zhyln v plamenech. Žádné - "A přece se točí"!

JAN ŽILKA je mi symbolem svatého vzdoru. Jsme-li poníženi, uraženi, ničení, máme dvě možnosti: hořekovat a klnout osudu, až se utrápíme, nebo se zvednem k obraně, k odporu. I přes ničení, které odpor sebou nutně nese - ale já v tom násill vidím jen ventily, kterými unikají jedové látky, jež by jinak způsobily rez charakteru... Ta vůle k odporu se asi kupila v žilách generace mého otce, který stál v roce mého narození na hranicích Československa.

DOBRY DEN

JIRÍ Z PODĚBRAD - neuvěřitelný Čech jak poleno! Tlustý a tělesně nepřilíš zdravý, ale duch podnikavý, bystrý, prozřavý. Diplomát, a přes to žádný zbabělec. Ten první konstruktér Organizace spojených národů - jako by cosi z dob svatého Václava sem přes věky zaválo, ta vůle jednat. Jak je to jiné, než dosud trvalcí kultury věčné vendety!

PETR CHELČICKÝ - o něco starší souputník Jiříkův. Jeho věhlas sahal až k hraběti Tolstému a dost možná i ke Gánhlimu či Sweitzerovi! Jeho neodpírání zlu zlem, odmítání násill za každou cenu je tu v přímém protikladu k chápání žižkova. Ostatně celá ta naše historie (a potažmo nátura) je prý plna protikladů. Ale ta důkladná věrnost učení Kristovu v Novém zákoně, je imponující, ve své době světová.

JAN AMOS KOMENSKÝ - k nepřekonání. Nemám slov. Protože tak strastiplný život plný hoře ze zmaru života nejbížešch včetně dvou dětí, nenahraditelné ztráty nad výsledkem mnohaleté práce, jako byl zmar jeho slovníku, vyhnanství a nemožnost se vrátit, a ještě přitom po sobě zanechat tak obrovské dílo, jehož poselství zůstává nepředstiženo, to je prostě mimo diskuzi. Život, v němž by si každý druhý " vázal mašli ", a on jej žil vlastně na tu dobu tak dlouho! K nevíře obdivuhodný chlap!

BOHUSLAV BALBÍN. Komenského o generaci mladší souputník je hodný obdivu snad právě pro tu naprostou životní odlišnost. Jezuita - a tak vřelý obránce českého jazyka! Vždyť šel tak děsně " proti proudu " a tak brzo, že teprv o sto let později vlastně našel vydavatele. Ta pevnost přesvědčení, poznání, ta mne na všech těch jmenovaných velmi přitahuje.

JOSEF DOBROVSKÝ - vlastně Doubravský - Dobrovského z něj udělal chybný zápis v matrice, vzdělanec ve své době bez konkurence. A přitom neztracuje jazyk, jímž se ve své době vlastně se vzdělanci nedomluvil. Naopak. Německy dokáže napsat o tomto jazyku a jeho literatuře takové spisy, že stojí na počátku jeho znvuzrození. A to on sám ještě ani v toto vzkříšení nevěří!

FRANTIŠEK PALACKÝ. To, že současná mládež ani neví, kdo je ten muž na tisícikoruně našich let, to jsou ty paradoxy. Jeho cesta za vzděláním, šíře poznatků, jazykové znalosti, jeho vedoucí úloha v kulturním a politickém životě národa, jeho památný list do Frankfurtu a samozřejmě jeho dílo " Dějiny národa českého v Čechách a na Moravě " zůstávají trvalým vzorem.

BOŽENA NEMCOVÁ - ta krásná, statečná, neohrožená, vřelá, a ojedinelá Paní! Mysllm co do ženskosti neopakovatelná, co do utrpení z nepochopení i z hladu rovněž. (Snad našťěstil pro následovnice).

KAREL HAVLÍČEK BOROVSÝ - pětaticetiletý navždy. A tolik zralosti a vedoucí přimosti! Neohroženosti i smyslu pro realitu! žádný hazardér " ať jsem bit, jen když se perunýbrž bitec, jakých se mnoho ve světě neurodí. To jeho kritické oko by mělo " vjet z úst do rukou " - abych - koukám teď neobratně - parafrázovala jeho povzdech nad naším věčným čecháckovstvím, leckdy tak ufnukaným a mrňavým. A hotovým k poklonkování, i když mnohdy vůbec není proč.

EMA DESTINNOVÁ - příznačné je, že je doma zprvu (i posléze) tak děsně odmítnuta. Tak světový talent, ta pokora i síla. Ta věrnost kořenům, z nichž vzešla, ta velkorysost, to rytliřství. Ta povznesenost nad neuvěřitelnou malostí zloby, která se neestyděla pomluv. Jedno z jmen, která potvrzují jak těžké bývá v Čechách být slavným a světovým.

TOMÁŠ GARRIGUE MASARYK, muž, který v sobě nese odkaz snad všech předešlých. Tím, jak dokázal čelit sám proti všem " veřejnému mlčení " jak v bojích o pravost Rukopisů, tak v hilsneriádě. Tak snad ve všech pútkách. A přitom zůstal v mých očích nobleší. |

svůj. Stojí rozkročen do dvou století, z nichž v druhém se stává zakladatelem dynastie prezidentů - demokratů, dynastie násilně přerušené.

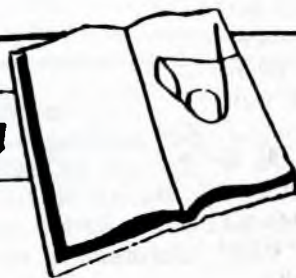
KAREL ČAPEK - kterého považují pro jeho neuvěřitelnou jasnozřivost za prototyp člověka budoucnosti. Viděl tak strašně daleko, že je to vlastně úplně hrůza, jak špatnými, špatnými jsme čtenáři, posluchači i lidmi.

A koho bych ještě velmi ráda zmlnila - je Olga Havlová. Ne její muž, kupodivu. Protože jsem nějak přesvědčena o tom, že Václava formovala ona. Velmi si jí vážím. Václav je můj vrstevník, nemám od něj náležitý odstup. A viděn zblízka, ztratil u mne svým výrokem o "etické válce" kredit. Nemůžu za to. Viděla jsem v něm nového "svatého Václava", který by po vzoru pradávného jmenovce dokázal sám nastoupit do arény. On jediný mohl uskutečnit dávné sny Václavů, Jiříků z Poděbrad i Janů Amosů. Nikam nešel. Dějinné šance nevyužil.

Jana Albrechtová, ČR.

Naše Kronika

28. října 2000 zemřel náš člen, manžel předchozí předsedkyně kitchenerské odbočky ČSSK a kamarád mnoha krajanů, pan Dušan Vejvoda. Všichni ho pamatujeme jako veselého a usměvavého člověka, který rád zpíval a který lidovou pleničkou vždy probouzel kolem sebe hezkou náladu i národní sounáležitost.

Rodák z Pliešovců na Slovensku se dožil 73 let. Bude se nám po něm stýskat. Čest jeho památce!

V neděli 3. prosince 2000 se senioři naší odbočky opět setkali v St. Jacobs ke společné, dnes už tradiční, vánoční večeři. Pastor S. Petr navodil svým krátkým úvodním proslovem slavnostní náladu, kterou po jídle znásobil i promítnutý film připomínající starou tradici " Lidové zpěvy vánoční " a v neposlední řadě i společný zpěv koledí a vánočních písní všech přítomných.

V přátelské atmosféře se ani nikomu nechtělo domů. Všichni si popřáli veselých Vánoc a slíbili si - napřesrok nashledanou!

POZVÁNKA

Zveme všechny členy naší odbočky na VÝROČNÍ ČLENSKOU SCHŮZI,
která se uskuteční tradičně v St. Jacobs
v PÁTEK 30. BŘEZNA 2001 v 18.00 hodin !

Po společné večeři, která začne v 18.00 hodin, vzpomeneme výročí úmrtí Jana Masaryka krátkým dokumentárním filmem, ve volbách zvolíme svoje činovníky pro další rok i delegáty naší odbočky na celokanadský Kongres ČSSK, který se uskuteční v květnu v Ottawě. Prosíme o závazné objednávky večeří u jednatelky paní Andrey Sevčkové na tel. čísle 579-2683. Objednané večeře musí odbočka zaplatit, proto očekáváme dodržení Vašich přihlášek! Na schůzi si také můžete vyrovnat své členské roční příspěvky, které jsou letos stanoveny na 20 \$ za člena.

Nashledanou!

V neděli 25. února - februára

vypravujeme opět autobus na divadelní představení Nového divadla v Torontě.

Ve hře N. Simona POZOR NA LEONA vystoupí jako hosté přední herci SLOVENSKEHO NÁRODNĚHO DIVADLA MICHAL DOČOLOMANSKÝ a KAMILA MAGÁLOVÁ. Jízdné na autobus je 7 \$, pro členy Sdružení 5 \$.

Další informace a závazné přihlášky na tel. čísle 579 - 2683.

Už dnes si zatrhněte v kalendáři červenou tužkou: tradiční VELKÝ PÍKNIK se letos koná v St. Jacobs v SOBOTU 9. ČERVNA (JUNA). Udělejte si pro tento den volno a nepropástejte příležitost sejt se opět s přáteli ze širokého okolí!

Další informace v příštím čísle DD!

Naše odbočka ČSSK sponzorovala částkou 300.- \$ dětský pěvecký sbor DOMINO ze slezské metropole Opavy, který bude v létě soutěžit na festivalu v Kanadě. Přejeme našim dětem příjemný pobyt a hodně úspěchů!

Připomínáme, že každé první pondělí v měsíci, v Kitchener Public Library, pořádáme filmové večery. Začátky jsou v 18.30. Večery nám umožnil Odbor kulturních a krajských vztahů MZV České republiky, jehož ředitelce dr. A. Prouzové vřele děkujeme!

Čtvrtletník Dobrý den vychází z dobré vůle svých čtenářů, kteří jeho vydávání hradí svými dobrovolnými příspěvky. Vychází v počtu 350 výtisků a výbor kitchenerské odbočky ČSSK jej zasílá zdarma všem Čechům a Slovákům u kterých má potvrzený zájem. Pokud si nepřejete DD dostávat, sdělte nám to, ušetříte nám zbytečná vydání! Rovněž nám sdělte prosím změnu své adresy! Uvítáme Vaše dopisy, články, zkušenosti a názory, které pošlete editorovi na adresu v tiráži, nebo faxujte na číslo (519) 576-2149. Do uzávěrky tohoto čísla, která byla 15. únore (februára) nám poslali dary na tiskový fond následující čtenáři, kterým patří náš dk:

M. Petříková 100.- \$, D. a P. Janutkovi 60.- \$, nejmenovaný 50.- \$, Z. Ošmera a J. Shier 40.- \$, A. Ronza (Hamilton) 35.- \$, E. Kuhnová (London), nejmenovaný dárce a M. Hanzlíková 20.- \$, J. Poláček (Michigan) 15,- US \$, S. Petr 15.- \$, H. Nobb (Hamilton), J. Micková, L. Černá, J. Martinek (Cambridge), J. Majdlochová a J. Křivan všichni 10.- \$, B. Sherriffová, M. Polák a J. Bubeník všichni 5.- \$.

Kanadská hokejbalová asociace (CBHA) pořádá ve dnech 7. - 10. června 2001 v Torontě Mistrovství světa v tomto relativně novém, krásném sportu. Hokejbal je v podstatě sálový hokej - floor hockey. Mistrovství se zúčastní týmy těchto zemí: České republiky, Kanady, Lotyšska, Německa, Rakouska, Slovenska, Švýcarska a USA. Hraje se v North York Centennial Center. Slovensko je úřadujícím mistrem světa, když v roce 1999 na MS ve Zvolenu porazilo ve finále Kanadu 3:2. V boji o bronzovou medaili zvítězila ČR nad Švýcarskem 7:1 a skončila třetí. V minulém roce se stali Češi mistry Evropy a tak můžeme očekávat vzrušující boje obou našich mužstev. Přijďte je povzbudit!

I v tomto tisíciletí se obračme na naše milé čtenáře, aby nám schovávali účtenky z velkoobchodu ZEHR'S, který, po jejich předložení, nám na naši činnost přispěje nezanedbatelnou částkou. Účtenky sbírá už po léta naše obětavá členka paní Marie Hanzlíková, které mockrát děkujeme.

Překlady dokladů a úředních listin z češtiny a slovenštiny do angličtiny, pořizuje akreditovaná soudní tlumočnice a překladatelka HANA DEL BORGIO, tel. (519) 896-2929.

DOBŘÍ DEN

Pojed'te si s námi zalyžovat !

Všichni přátelé "bílé stopy" jsou srdečně zváni na sokolské zimní hry, které se konají v sobotu 24. února 2001 v lyžařském středisku "Horseshoe Valley" v Barric (110 km severně od Toronta - po dálnici 400, výjezdem č. 117 a silnicí Horseshoe Valley Road přímo do střediska).

Malebné lyžařské středisko Horseshoe Valley má sedm svahů vybavených lyžařskými vleky, na nichž si podle svých znalostí zalyžují všichni - od začátečníků až po zkušené závodníky; letos bohužel z technických důvodů jsme museli upustit od závodů v běhu na lyžích a budeme závodit pouze ve slalomu.

Každoročně konané sokolské zimní hry jsou přátelským setkáním lyžařů každého věku, dnem hezkého prožití krásné přírody pro celou rodinu. Jsou také příležitostí k změření vlastní lyžařské dovednosti s ostatními účastníky her v přátelských závodech v slalomu, které se konají v oddělených věkových kategoriích pro mládež a dospělé.

Časový rozvrh her: V 10:00 hod. vydání lístků na výtahy a startovních čísel pro účastníky závodů, pak volné lyžování na svazích dopoledne. Ve 12:00 - 13:00 hod. závody v slalomu všech věkových skupin; po závodech volné lyžování do 16:30 hodin. V 17:00 hodin ukončení her.

Bližší informace sdělí členové sokolské pobočky v Kitcheneru Jana Otrubová 519-884-9185 a Jiří Kořistka 519-743-7123.

Navštivte RIVERSIDE MAPLES restaurant v romantické St. Jacobs Country, kde KAŽDÁ NEDĚLE JE SVÁTKEM!

Studené a teplé buffet
domácí polévky
české a slovenské speciality a zákusky
vyhlášené kvality!!

Cena menu \$ 9.95, děti polovinu.

JITKA VOK, N.D.

DOCTOR OF NATUROPATHIC MEDICINE

907 FREDERICK ST
KITCHENER, ON.
N2B 2B9

HOME TEL. (519) 578-1387
OFFICE TEL. (519) 743-0411

ZOZNAMTE SA S POČÍTAČOM! R. Images Vám ponúka kurz vzdelavania - aj pre úplných začiatočníkov! Kurz Vám umožní zlepšiť Vaše postavenie v zamestnaní, alebo pri získaní nového miesta. Zároveň máte príležitosť, ako rozumne využiť voľný čas a venovať sa osobným záujmom.

Kurz zahrnuje: WORD - textový editor, EXCEL - tabulkový editor, INTERNET - elektronická pošta. Cena celého kurzu je 150 \$. Zavolejte na tel. číslo (519) 888 - 0730. Naša adresa: R. Images, 26 Young St., Waterloo, Ontario.

Emancipace žen ?

V dnešní postkomunistické době si mnozí z nás dávají různé události do souvislostí a jsou nuceni se na vývoj minulého století dívat jinak než dříve. Dospějí tak možná k názoru, že mezi největší podvody právě uplynulého století patří ženská emancipace. Tímto rafinovaným podvodem mocipáni dokonce zabili hned několik much jednou ranou. Na úvod chci zdůraznit, že rozhodně žádný rozumný a slušný člověk nemůže mít námitky proti rovnoprávnosti žen. O tom zde není řeč. Rovnoprávnost, která dává ženám právo hlasovat, studovat a zapojit se do pracovního a kulturního dění společnosti, se zákonitě musela dostavit. Ve většině západních zemí ženy získaly hlasovací právo poté, když se poprvé masově zapojily do válečného dění během 1. Světové války: když převzaly práci v továrnách i jinde.

Zde budeme hovořit o té fázi ženské emancipace, která znamenala masové zapojení žen do pracovního procesu. Ve vyspělých západních zemích, v těch, které se nedostaly pod komunistické jho, k tomuto došlo vlastně až v šedesátých a sedmdesátých letech posledního století. V Severní Americe však tato fáze přišla zvláště zuřivě a její propaganda mele na plné obrátky dodnes. Právě tato fáze zničila status quo ve společnosti, kde se mimochodem ženy měly mnohem lépe než jejich mnohem dříve „ozvobozené“ družky např. v naší vlasti a jinde v sovětském impériu. Zamysleme se zde o tom, jaký dopad skutečně emancipace žen měla na společnost, rodinu, děti, mezilidské vztahy, na muže a hlavně na životy žen samých, musíme dojít k závěru, že tento dopad je katastrofální. Pro ženy znamenala zotročení, více práce, zatížení a povinnosti. Docílila jen to, že tradičně uznávaná ženská povolání, jako sekretářka, matka, hospodyně, upadla v nevážnost. Muže zbavila pocitu odpovědnosti, a galantnosti. Ostatně, podívejme se na to, kdo na této emancipaci, která v podstatě znamená to, že ženy šly masově do práce – čili nejen ženy chudé, které pracovaly od nepaměti, ale i ty z vyšších vrstev - vydělal: Velký byznys, vláda a ... muži. Vláda od pracujících žen může vybírat daně. Výdělečně činná osoba si přece jen může více koupit. Ba dokonce má více potřeb, jako např. ošacení. Dále třeba zaměstná jinou osobu na hlídání dětí, a použije více služeb, které jí usnadní péči o domácnost. Je-li pracovní trh zaplaven větším množstvím pracovních sil soutěžící o

pracovní místa vede ke zhoršení pracovních podmínek: výhoda pro zaměstnavatele. A muži velmi rychle a radostně svrhli své, řekla bych skutečné okovy. Určitě se jim ulevilo, když najednou nenesli celou tíži zodpovědnosti za uživení rodiny, a i to, že nemuseli provádět různé galantní úkony, jako otevírat často těžké dveře, dávat přednost, smekat apod., nebylo k zahoezení.

V tuto dobu začaly publikovat svá díla „myslitelky“ jako Germaine Greerová a Gloria Steinemová. Tato fáze tohoto nového feminismu se projevovala nenávistí k mužům a ke všemu, co symbolizovalo ženskou roli. Byla to doba onoho „pálení podprsenek“. Razila se „vtipná“ hesla jako: „Žena potřebuje muže jako ryba potřebuje bycikel.“ Tato první fáze byla aspoň upřímná. Feministky chtěly ženám jedno břemeno aspoň odejmout a nahradit je druhým (domácnost, děti vs. profese, zaměstnání, práce). Ovšem, tohle společnost, mocní, a muži, nemohli potřebovat: ženy, které se nepotřebují vdát, milovat, rodit děti, vařit a uklízet. Proto se zakrátko začalo razit ono na první pohled rozumné „Žena muže se může úspěšně uplatnit a realizovat ve své profesi a přitom si zachovat svou ženskost.“ Ouvej. To přineslo velké zotročení a zatížení žen. Zde v USA a Kanadě známé jako „You can have it all“ to znamenalo, že žena najednou musela být vším: Mladistvou, štíhlou, svůdnou milenkou, rodičkou a matkou dětí, dobrou hospodyní jako za Kondelika, a navíc úspěšnou, dobře vydělávající silou, nejlépe ve vedoucí funkci.

Toto novější feministické hnutí se opírá o různé kauzy, za které údajně bojuje. Aby se však jeho propagandě dařilo, musejí se tyto kauzy neustále oprašovat a vyhlášovat, aby ženy i při všem stresu měly dojem, že se to dělá pro ně a pro jejich dobro. O tom možná někdy přistě.

Barbara Sherriffová

VIDEO EL CANADA LTD

uvádí

legendární českou hudební skupinu OLYMPIC,
která slaví v tomto roce 40 let svého uměleckého působení.

ST.JACOBS
RIVERSIDE MAPLES
RESTAURANT

Neděle 22.dubna 01

19.00 hod.

Předprodej vstupenek:
Karla Kubenkova: (519) 664 - 3602
\$ 30.- / u vchodu \$ 35.-
Prodej CD a videokazet.

DOBRY DEN!

NAPSALI NÁM...

Re: Nový zákon o přechylování - další útok na češtinu?

Myslím, že autorka je češtinářka a tak zpráva, že se v České republice chystá nový zákon, podle nějž budou moci ženy s cizím příjmením volit formu jména bez přechýlky, tedy bez koncovky -ová ji poněkud roztrpčil. Když se to vezme čistě gramaticky, tak s ní souhlasím, že jde o další útok na češtinu. Ale ono to s výslovností jmen vůbec není jednoduché. Když jsem přišla já před 5 lety do Kanady a vyřizovala si různé formality na úřadech, tak jsem málokdy poznala, že mne někdo volá jménem. Od té doby jsem se naučila, že Charmala či Džarmala Madžloch jsem já. Myslím, že jméno se má vyslovovat tak, aby ho jeho nositel poznal...

Jarmila Majdlochová

P.T!

V Dobrém dni č. 54 se zmiňujete o své první návštěvě Prodané nevěsty v době Protektorátu. Měl jsem i já tu čest ve stejné době ji vidět, patrně v roce 1942 nebo 1943 v Olomouci. Pamatuji si, že taneční sbor děvčat netančil v národních krojích, ale jen ve stylisovaných červených sukňích a bílých halenkách. Také mne patrně nejvíce zaujala scéna s medvědem - Vaškem. Celkem jsem viděl Prodanou nevěstu mnohokrát a ani v televizi si ji nenechám ujít.

Ještě se musím vrátit k tomu úpadku naší mateřtiny. Je velkou módou používat slovo "oslovit" ve významu líbit se, nebo zaujmout. Na př. "ten obraz mne oslovil", t.j. ten obraz se mi líbil.

Před nedávnem jsem viděl v televizi starší český film "Stříbrný vltr", natočený podle románu Fráni Šrámka. Přesto, že v ději vystupovala převážně mládež, byla jejich čeština úplným balsámem na mé uši. Přitom to neznělo ani knižně, ani archaicky!

Váš Jaroslav Mikšaník, Olomouc.

DOBRY DEN!

Mikulášská vzpomínka

Na Mikulášské nadílce v St. Jacobs jsem byla poprvé. Na rozdíl od pořadatelů jsem si myslela, že dětí, maminek, babiček a dědečků tam bylo hodně. Líbila se mně atmosféra příjemně navozená českými koláči a cukrovím, i voňavou koprovou omáčkou. Opravdu krásný pocit jsem měla při zpěvu koled a ráda bych si jich zazpívala i více. Coby nezkušeného návštěvníka - nováčka mne překvapilo, že řada našich dětí jen málo mluví a rozumí česky. Takže kouzelník nakonec kouzлил anglicky. Cert, na rozdíl od domácí tradice, nepouštěl žádnou hrůzu, anděl vypadal anděleky. A vrchol nadílky Mikuláš, byl jak z obrázku. Stíhlý, důstojný kmet oblečený s elegancí křesťanského svätce. Tak krásného Mikuláše jsem naposled viděla u nás doma, kde divadelní ochotníci Mikulášskou nadílkou začínali zimní " uměleckou " sezónu.

Tenkrát doma jezdil Mikuláš v doprovodu anděla a tří čertů v brídce tažené párem koní dům od domu, kde měli děti. Někde nadělil perník, jinde knížku a někde také jen snilé brambory a uhlí. Poslední zastávkou byl bývalý grunt. (Statek). V kuchyni, velké jako sokolovna, čekali na Mikuláše maminka, tatínek, babička, dědeček a tři naděje rodu. Tři bratři, kluci jak se patří. V této chvíli byli však trochu pobledlí a nápadně tiší. Psa Punťu prozřevě posadili vedle sebe, protože on jediný se čertů nebál a za kluky by dal život. A nebezpečí, že by je čerti mohli odnést do pekla bylo vždycky velké. Když Mikuláš vstoupil do kuchyně, upřel oči nejprve na kluky a pak do tlusté knihy, jejíž stránky byly hustě popsány hříchy dětek z celé dědiny. " Tak příznejte se raději sami, jak jste zlobili? " zněla první přísna otázka. Kluci věděli, že zaplrat nemá cenu a tak o překot a s náramnou ochotou slibovali, že nebudou už mamince krást " šifflky z piksele " (kostky cukru z kulaté plechové krabice) a již nikdy, ale fakticky nikdy, nezavrou Punťu do kurníku... " A kdo z vás darebové nasypal dědečkovi sádku do škopíku, když si umýval nohy a trochu si u toho zdržiml? " pokračoval výslech. Kluci kajicně sklopili hlavy, ale přece jen se bránili " dyť on si nezdržiml, on chrápal jak náš Paša (prase) ". " Umíte taky něco jiného než zlobit? " ptal se Mikuláš, když ho přešel záchvat " kaše ". " Tak a skákat přes prut " nařídil svatý muž. Kluci přeskočili prut z rozběhu i z místa, odřikali násobilku osmi a bez škobrtnutí vybraná slova po M. " Myslivec na mýtině mydlil mýdlem namýšlenou myš ". " A co umíš ty? " ptal se anděl nejmladšího, žáka mateřské školy. Kluk vysekl poklonu a hlasem vytrénovaným hulákáním za humny, spustil: " Chrabrý rek ". " Stalin, sluníčko naše jasné... " Ale dál se nedostal. " Za takovou báničku svatý Mikuláši, si zasloužil akorát tak ho... " rozčlil se dědeček.

Mikuláš, anděl a čerti šli ještě toho večera svažít si hrdlo po " těžké práci " do místní hospody, kde dali tuto historku k lepšimu. Malý recitátor až po čase zjistil, že " rek " může být i něco jiného, než jméno pro psa.

Závěrem děkuji všem pořádajícím za hezké odpoledne!

Jarča Majdlochová

PRINC RUPERT

Mezi českými sběrateli poštovních známek (filatelisty) je dost takových, které zajímají tak zvaná "bohemika". Jde o známky, razítka či otisky výplatních strojů kterékoliv země, na nichž je něco, co má spojení s naší vlastí. V Kanadě toho moc není. Naše vlajka na známce NATO, reliéf jejího Veličenstva královny Alžběty podle českého sochaře Jaroslava Huti, poštovní razítko Batava. Ale také všechno, co souvisí s princem Rupertem, tedy i přístav na západním pobřeží Kanady Prince Rupert. Kdo to byl Prince Rupert? Pro odpověď musíme hezky zpátky do historie.

Když 8. listopadu 1620 bylo na hlavu poraženo české stavovské vojsko na Bílé hoře, českým králem byl Friedrich (Bedřich) Falcký. V zápětí po prohrané bitvě musel prchat s manželkou, dětmi a celým dvorem z Prahy. Jeho žena Alžběta, byla dcerou anglického krále Jakuba I. Mladšího ze dvou synů, teprve v prosinci 1619 narozeného Ruperta, málem, ve zmatku, který na pražském hradě panoval, zapoměli v kolébce. Starší hoch se jmenoval po otci Friedrich. Útěk panovnické rodiny směřoval přes Nymburk, Jaroměř a Náchod do Vratislavi, kde chtěl král, spoléhaje na svého tchána a s pomocí Anglie a Nizozemců pokračovat v boji. Pomoci se ale nedočkal a posléze rodina odjela do exilu v Haagu.

Bedřich Falcký zemřel v Mohuči roku 1632. Jeho žena, která používala i nadále titul královna česká, ho přežila. Mezitím dospěl i princ český a palatin rýnský Rupert. Stal se vojákem, velel v prohrané bitvě u Oxfordu, což byl konec Stuartovce Karla I., který byl popraven a Rupert musel znovu do exilu. Když posléze Cromwellova vláda padla a na anglický trůn usedl Karel II., mohl se Rupert vrátit. Tentokrát zaměřil Rupert do loďstva a stal se dokonce admirálem. Protože každý panovník nemá nikdy dost peněz, tak i Karel II. se domníval, že nebude na škodu připojit jako državu severovýchodní část Kanady ke koruně. Byla vytvořena Hudsons Bay Company jejímž prvním guvernérem byl jmenován princ Rupert. Jsou hlasy, že ale v Kanadě vůbec nebyl, jiní tvrdí opak.

Na břehu Hudsonova zálivu tedy působil v lokalitě, kde se po něm jedna řeka nazývá Rupert River a žil prý v osadě Rupert House. Popisuje se, že v Londýně se seznámil s jiným pražským rodákem, významným umělcem Václavem Hollarem, jehož rytiny, zejména pohled na Prahu, zdobily Rupertovo kanadské sídlo. Princ sám se o Prahu velmi zajímal, ale nikdy už ji nenavštívil. Do svých poznámek si zapsal: "Šťastný Wenceslaus Hollar! Měl svou Prahu a miloval ji. A já ji ani neznám!"

Získat v Kanadě denní razítko pošty v Prince Rupert není složité. Jen mi ale není jasné proč až tam, daleko od Rupertovy země, je město s jeho jménem? Korespondence před lety zasláná do Rupert House se vrátila zpět s poštovní poznámkou, že adresa není dostatečná. Poštovník z pošty Hudson Bay, že jeho pošta není poslední poštou pro Rupert House.

Určitě si myslím, že některý ze čtenářů o této záležitosti možná ví více, může poradit a zjistit, zda vůbec pošta v Rupert House existuje. Před lety publikoval jeden časopis, že v těchto letech bývala deska, na níž bylo psáno:

...ereon, this memorial rock was signed the first treaty in Canadian history between the governam... of the Hudson Bay Company Rupert, the Prince of Bohemia and the Royal Palatine D...tue Rhine with the tribes the Mo... is and Mohawks. May 16... AD.

Doplňme-li neúplná slova na jediné dochované historické kresbě, dostaneme ve volném

překladu zprávu, že " na této památné skále, byla uzavřena první smlouva kanadské historie mezi kmeny Irokézů a Mohawků s Rupertem, guvernérem Hudson's Bay Company, princem českým a palatinem rýnským. Květen 1680 A.D. "

Dr. Miroslav Vostatek

Poznámka editora: existence města Rupert House, nebyla potvrzena ani na poště, ani ve slovníku, ani na internetu.

Nobelova cena ... za co?

*** ** * * * * * Vladimír Cícha * * * * *

Nejsou tak dávno doby, kdy na stránkách kanadského tisku mnoho mlsta zaujímaly zprávy z Jižní Afriky plné hrůz a strašných příběhů coby výsledku apartheidu a útisku černošského obyvatelstva. Novináři se předháněli v líčení hrůz, které v zemi dopustila de Klerkova vláda a ona zvrhlá bílá, ale vládnoucí menšina. Bojkot na dovoz jihoafrických produktů (kupříkladu skvělých vín, likérů a jiného kvalitního alkoholu) vyhlášen. Posléze Mandela považován za spasitele země, trest vězení mu tehdy právě vypršel, nedlouho nato padla de Klerkova vláda a tento Nelson - svatý muž - stal se prezidentem. Na věci nic nezměnilo ani brutální a sadistické počínání jeho manželky, což nakonec vyřešeno rozvodem.

A tu, jakoby mávnuto kouzelným proutkem, jakoby znovunabytá svoboda svatého muže Mendely obdařila jej mocí a touhou změnit Jihoafrickou republiku z pekla v ráj, naše objektivní kanadské sdělovači prostředky přestaly o situaci v této nejvýznamnější africké republice informovat. Neštačl nic než trocha soudnosti k otázce, proč se tak stalo, k údivu nad tím, že po dlouhých létech pekla, kruté nadvlády bílé menšiny, příchod Mendely - spasitele změnil přes noc zlo v dobro a mír natolik, že netřeba již se o problémech zmiňovat, že snad v zemi už ani potíže a problémy neexistují. Oficiálním potvrzením tohoto bylo pak udělení Nobelovy ceny míru tomuto muži.

Ve zcela jiné záležitosti setkal jsem se nedávno s dámou českého původu, jejíž rodiče emigrovali z Prahy do Jihoafrické republiky v roce 1948. Tato dáma vyrostla v Jižní Africe, strávila tam většinu svého života než se vystěhovala, před dvaceti lety, do Kanady. Neztratila ale kontakty s mnoha přáteli dosud v JAR žijícími.

- Od té doby, co Mandela se stal prezidentem, o dění v této zemi nejme valně informováni. Změnilo se tam něco? - zeptal jsem se.

- Ano... a jak! Zločinnost vzrostla děsivě, ekonomie upadá, kdysi výborná úroveň zdravotnictví mění se k nepoznání. A všude jen... vraždy, loupeže, nezaměstnanost, hrůza. Naši známí co tam ještě žijí, v průběhu minulého roku byli čtrnáctkrát vykradeni! Má klientela zde v Kanadě se rozšiřuje neustále o rodiny Burů, kteří svou vlast opustili, ač jejich kořeny tam, v Jižní Africe, jsou už 400 let staré! A já sama už tam nechci jet ani na dovolenou, ač je to země překrásná! Ovšem, byly tam problémy, to nepopírám. Ale teď je jich tam mnohonásobně víc! Zastavíte na křižovatce, dostanete kulku do hlavy a střelec

nasedne do vašeho vozu. To co vidíte v amerických filmech té horší úrovně, je tam dnes běžné. A všechno to dobré a užitečné co tam dříve existovalo nejen pro bílé, ale i černé obyvatelstvo, chátrá a je devastováno! Brutální anarchie mas je dokonalá - pravila ta dáma.

O těchto vážných změnách dnes kanadský tisk mlčí... Člověk si maně uvědomuje sílu, moc a vliv sdělovacích prostředků a jejich až nepochopitelnou poplatnost ideologii těchto posledních let. Popřáli jsme si s onou ženou vánočních svátků a rozloučili jsme se. Cestou domů jsem se zastavil v příslušné prodejně, abych nakoupil něco alkoholu na blížící se svátky. Tam, na regálech, jsou dnes opět ona skvělá jihoafrická vína, stejně jako portské, Pearl cognac a jiné alkoholy, před léty z politických důvodů v Kanadě nedostupné. Jsem pochopitelně rád, že si opět mohu koupit lahev kvalitního nápoje, oddat se jeho popljení i jeho příjemnému vlivu na náladu a aspoň na čas zapomenout na svět, který, ač zbaven reálného nebezpečí dalšího světového válečného konfliktu, zachvácen je chorobou jinou, chorobou lhaní a překrucování skutečnosti, ilbivých hesel, neúctou k pravdě, neschopností zvážít, zda nedokonalost světa a lidstva není menším nebezpečím pro něj samé, než malůvky vzdušných zámků, jež stojí na nemocných základech popírání této skutečnosti.

Z jakých zdrojů, z jakých důvodů a z jakého opodstatnění rodl se tato zaslepenost k prokazatelným skutečnostem, faktům?

A jak asi dopadne ten africký stát, kde bílí farmáři, znali svého oboru, jsou zbavováni majetku, vyháněni ze svých farem? Jak dlouho to bude trvat, než televizní kanály a tisk zahltní úpěnlivé prosby právě této zemi, v níž nastal hlad a bída? Brzy, obávám se, že brzy...

satellite

1-416

Čtrnáctideník, který informuje nejen o událostech v Kanadě, ale i v České republice a na Slovensku.

Rovněž zde najdete zprávy o tom, co chystá torontské Nové divadlo. V každém čísle jsou nejnovější výsledky z kopané i hokeje, rozhovory s našimi hokejisty, včetně tabulky, jak si vedou v NHL.

Můžete si objednat na telefonním čísle (416) 530-4222 nebo na adrese: Satellite 1-416, P.O.Box 176, Station "E", Toronto, Ontario M6H 4E2.

- informace z domova - pohledy z exilu -
- zajímavosti pro všechny, nejen v Kanadě -

NOVÝ DOMOV

Předplatné na rok 1998:

Kanada \$32; USA \$40; pro ČR - 600 Kč

Předplatné v dolarech zaslejte na adresu: Nový domov,
450 Scarborough Golf Club Rd.,
Scarborough, Ontario M1G 1H1

Tel: (416) 439-9557 * FAX: (416) 439-4354

V ČR: Komerční banka, Spálená 51, 111 21 Praha 1,
název účtu: Masaryk M.I. Canada,
číslo účtu: 400 144-011/0100.

DOBŘÝ DEN!

Vláda ČR dne 31. ledna 2001 rozhodla, že počínaje dnem 1. dubna 2001 opětovně zavede vízovou povinnost vůči občanům Kanady, a to jako reciproční opatření k obdobnému kroku vlády Kanady ze dne 8. října 1997 vůči občanům ČR.

Vláda ČR doufá, že vláda Kanady v dohledné době přehodnotí zavedení vízové povinnosti vůči občanům ČR.

Informace o podmínkách k udělení víza budou poskytovat velvyslanectví ČR v Ottawě, generální konzulát ČR v Montrealu a honorární konzuláty ČR ve Vancouveru a v Calgary.

Jiří Parkmann - generální konzul

Pište nám!

Vladimír Bubák
22 Murray Hill Crt.
Kitchener, Ontario
N2E 1N9

Obsah článků nemusí nutně vyjadřovat názor vydavatele, který si rovněž vyhrazuje právo příspěvky upravit a zkrátit podle potřeby.

DOBŘÍ DEN!

